

Solo in fisura Rosie

de Dan Florescu

Nu ma pot abtine.... Acum vreo 10 ani printr-un inceput de Februarie, cred ca era intr-o joi seara, am urcat singur la Refugiul Costila. Refugiul era pustiu si am fost singurul suflet peste noapte... A doua zi dis de dimineata pe un ger de scirtia zapada sub coltar am urcat in Circurile Vaii Albe. Apropo... coltarii m-au dus pina sub Tancul Mic si au decedat - Aliosa sa traiasca - si si in ziua de azi sint acolo unde s-au rupt in unul din ascunzisurile ce le foloseam pe vremuri ca sa nu car inutil in fiecare duminica - nota pentru oportunisti.... sint usor de reparat....:0). Zapada cit cuprinde..... am urcat pina sub Circul de Piatra unde am ajuns aproape de prinz. De acolo am legat sfoara de mine si "m-am urcat" in Fisura Rosie... Fisura Rosie ... o mai facusem solo (asta ca nu am avut partener in aceea zi) cu o ocazie foarte speciala - vizita lui Viorel Nicolescu. Toate traseele lui Viorel au facut parte din lista mea de trasee preferate - am vrut sa fiu aproape de autorul lor cit se poate de mult si daca el a ales Rosia cu partenerii lui de odinioara hop si eu solo sa fiu prin preajma.... Tot se discuta de solo - eu din motivul acesta m-am dus solo - sa fiu aproape de Viorel.... cu toate ca experienta mea solo era aproape zero.... Revenind la subiect, Fisura Rosie iarna - de ce solo de data aceasta? Mai intii pentru mine. Apoi pentru ca nu am avut cu cine - toti prietenii mei de coarda plecasera in "tarile calde".... si in sfirsit pentru ca - trebuie sa recunosc - sentimentul ca incercam ceva ce nimeni nu mai facuse inaintea mea ma impingea de la spate.... toti cei care au batut premiere stiu despre ce vorbesc. Descrierea in detaliu o las pe altadata (daca o fi sa fie). Am dormit dupa fisura propriuzisa, in dreapta, intre placa si perete pentru cei care stiu traseul. A doua zi a fost nasol (in special unde vara "zbori" pe acolo), cu asigurari la 40m (din regrupare in regrupare) si asa iluzorii. Coltarii ar fi fost tare buni mai ales pe hornul de la iesire care era tot un polei si o gheata. Am iesit in Brina odata cu noaptea. Ce sila mi-a foat sa ma bag inapoi in perete dupa rucsac....nu va spun.... Ca si amicul Cosmin mai jos am hotarit sa ies pe Hornul lui Gelepeanu sus in platou. Am taiat trepte ca niciodata in viata mea....nici o sansa ca virful bocancului sa muste cit de putin din crusta de ghiata. Un pas gresit, oboseala, si ala esti inapoi de unde ai plecat.... (si la propriu si la figurat). Pe la 10 jumate am iesit in platou. Singur din nou, nu tu surle, trimbite sau ceai fierbinte. Cit despre strigatul invingatorului - un mormait in octava inferioara a fost to ce a mai iesit din mine...

Pentru cei care vor sa stie ce fel de solo a fost - 40% solo integral, 50% fiecare lungime de doua ori si 10% un cap de coarda de 3-4 metri bucla printr-un cui. Cit despre vreme - frig pe la -15 grade noaptea, ziua cer variabil - nu prea rau, zapada din plin in perete. Am avut cu mine o sfoara, sacul de dormit, vreo 4-5 asigurari, vreo 5-6 nuci si vreo 3-4 pitoane si doua ciocane piolet. Cit de potol doua sandwichiuri, doua mere si o jumatate de litru de apa. Deshidratat si flamind, ajung pe la 11:30 la Babele. Inauntru veselie mare. Petreceri cu ghizi si ghide... Intreb de un pat - vezi sa nu - ghizii le-au luat pe toate si sa ma duc la ei. Ghizii, ca sa vezi, ca daca-mi cumperi o sticla de vin.... am vazut rosu si ca si amicul Cosmin mi-am pus speranta in Caraiman. Pe la miezul noptii - norocul meu Caraiman inca respira. Cabanierul (Domnul Mazilu sa ma ierte) juca remi si s-a separat ca e deranjat si s-a hotarit sa mazileasca tot cemisca. Norocul meu cu nevasta lui careia deja ii cerusem o sticla de apa minerala pe care cit pe aici masculul a vrut sa o ia inapoi.... Mi se ofera pat lavita cu laturi de la bucatarie - ii spun ca

plec pe Jepi la vale si ma lasa. Vad rosu din nou ca stiu ca e datoria lui sa ma opreasca... apa ma invioreaza si plec. Noapte, fara coltari si fara lumina a trebuit sa o pun pe burta pina mai jos.... a fost mai tare (mai periculos daca ma crede cineva) decit traseul..... Pe la 3 dimineata ajung la primul hotel in Busteni. Vezi sa nu fie mai bine - nici usa nu mi-au deschis. Le iau pe toate (hotelurile) la rind ca bani aveam ca sa-mi permit hotel dupa aventura dar nu a fost sa fie.... Pe la 4 ajung in gara si trenul era de-abia la 8... Ma racesc, sint ud de la transpiratie pina in virful ciorapilor si ma apuca oboseala - nu pot sa accept sa dorm afara in oras - asa ca rog un CFRist sa ma lase pe o dusumea undeva. Mai exista suflet pe lume - da tot de la omul amarit - si sfirsesc linga o soba calda, in sac, intins pe o bancheta. Nu chiar la fel precum descrie amicul Cosmin mai jos - ce ziceti? Pozele (aparaturile foto e sfint altfel nu te crede romanu) le-am uitat la Taina si Emil la vreo saptamina, cit despre mine, in noaptea cind am dat-o pe Jepi in jos am hotarit sa ma duc si eu in "tarile calde" dupa Ioska, Viorel, Pupeza, Smeke, Ardiles si altii... Acesta a fost sfirsitul (meu) de saptamina la Costila..... de atunci m-a apucat de multe ori dorul si mereu povestea de mai sus m-a ajutat sa trec peste clipa de slabiciune.... Cind am iesit in platou eram deja in al noulea cer dar cind am ajuns in gara nu va spun ce as fi putut sa fac cu o mitraliera.....

Articol preluat de pe roclimbing.net